

GRAND PRIX

Zbor i Simfonijski orkestar HRT-a
Hervé Niquet, dirigent

Četvrtak, **29. listopada 2026.** u **19.30**
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Zbor i Simfonijski orkestar HRT-a
Hervé Niquet, dirigent

Darius Milhaud
***Barba Garibo, narodne pjesme iz Mentona* za zbor i orkestar**
Stihovi: **Armand Lunel**

Berceuse
Barba Garibo
Saint Jean – Saint Jean
Rassemblez-nous, clocher
Le petit corbillon au bras
Le romarin fleuri
Le Pâtre
Gian Braghetta
Un, deux, trois (final)
Salut au public et retraite

20 min

***

Luigi Cherubini
Requiem u c-molu (u spomen na Louisa XVI.)

Introitus et Kyrie
Graduale
Sequentia (Dies Irae)
Offertorium
Sanctus, Benedictus
Pie Jesu
Agnus Dei et Communio

50 min

Zbor Hrvatske radiotelevizije

jedini je samostalni profesionalni koncertni zbor u Hrvatskoj. Osnovan 1941. za potrebe tadašnjega radijskog programa, razvio se iz komornog sastava u iznimno fleksibilan ansambl koji izvodi širok i stilski raznolik repertoar: od renesansne i barokne polifonije i *a cappella* programa do velikih oratorijskih ostvarenja, opera u koncertnim izvedbama i suvremene glazbe. Tijekom 85 godina djelovanja etablirao se u jedan od najvažnijih nositelja zborske umjetnosti u Hrvatskoj, sa zadaćom da kao ansambl javnog medijskog servisa predstavlja dostignuća hrvatske i svjetske glazbene baštine te potiče hrvatsko suvremeno zborsko stvaralaštvo. Pretplatnički ciklusi *Sfumato* i *Kanconijer*, suradnje s relevantnim hrvatskim i inozemnim dirigentima, solistima i ansamblima, koprodukcije s vodećim hrvatskim kulturnim institucijama, bogata diskografija, program rezidencijalnog skladatelja, gostovanja te prisutnost u programima Hrvatskoga radija i televizije, čine ga reprezentativnim ansamblom na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Osim u matičnim ciklusima u Zagrebu, u Laubi i Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, Zbor HRT-a pozivan je na gostovanja diljem Europe (Rim, Moskva, Salzburg, Milano, Pariz, Venecija, Berlin, Beč, Maribor, Sarajevo, München, Budimpešta, Ljubljana). Nastupi diljem Hrvatske te na festivalima kao što su Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljeto, Glazbene večeri u sv. Donatu, Varaždinske barokne večeri i dr. također su redoviti dio njegova djelovanja. Od svojih početaka do danas nastupao je s najistaknutijim dirigentskim imenima, među kojima su Lovro pl. Matačić, Milan Horvat,

Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Vladimir Kranjčević, Claudio Abbado, Lorin Maazel, Igor Markevič, Valerij Poljanski, Niels Schweckendiek, Martina Batič, Marc Korovitch, Kaspars Putniņš, Daniel Reuss, Stefan Parkman, Sebastjan Vrhovnik, Bas Wiegers, te s mnogim uglednim svjetskim solistima.

U prvim godinama djelovanja, repertoar Zbora oblikovali su dirigenti Mladen Pozajić, Dragan Gürtl i Boris Papandopulo, a zatim su taj put nastavili šefovi dirigenti Sergije Rainis, Slavko Zlatić, Vladimir Kranjčević, te Igor Kuljerić i Tonči Bilić koji su ga usmjerili ka suvremenim tendencijama zborskog muziciranja. Vodstvo Igora Kuljerića primjer je izuzetne sinergije dirigenta/skladatelja i ansambla; njegove skladbe trajni su dio repertoara Zbora. Inicijative Tončija Bilića, pokretanje ciklusa *Sfumato* 1998. i *Kanconijer* (u suradnji sa Simfonijskim orkestrom HRT-a) 2013. godine, te članstvo u udruženju najuglednijih europskih komornih zborova *Tenso* (2016.), u temelju su današnjeg djelovanja Zbora HRT-a. Od sezone 2017./2018. šef dirigent je Tomislav Fačini koji, osim što njeguje nasljeđe svojih prethodnika, veliku pažnju poklanja nekonvencionalnim programskim konceptima, umjetničkim suradnjama s vodećim dirigentima europske zborske scene te trajnom bilježenju, aktivnoj promociji i stvaranju antologijskih djela hrvatskog vokalnog i vokalno-instrumentalog repertoara.

Maestro Fačini predvodio je neke od najuspješnijih i najdugovječnijih kontinuiranih projekata Zbora HRT-a: snimanje i niz izvedbi *Hrvatske mise* Borisa Papandopula (album objavljen 2022. u nakladi HRT-a osvojio je dvije nagrade *Porin*) kao i *Pasije* Berislava Šipuša, djela za koje je autor ovjenčan

Foto: Jasenko Rasol

nagradama *Vladimir Nazor* Republike Hrvatske i *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja, dok je album, objavljen 2023. u ediciji Ligatura HRT-a i HDS-a, zaslužio četiri *Porina*. Zbor HRT-a pod vodstvom maestra Fačinija (uz soliste i instrumentalni ansambl) *Pasiju* je predstavio i na uglednom festivalu *Eufonie* u dvorani Nacionalne filharmonije u Varšavi 2025. godine.

Pasija je nastala na narudžbu Hrvatske radiotelevizije kao rezultat programa rezidencijalnih skladatelja HRT-a, pokrenutog 2013. godine. Osim Berislava Šipuša, za Zbor HRT-a u tom svojstvu skladali su i Frano Parać (*Fortunae rota*), Srećko Bradić (*Requiem* i *Miserere*), Mladen Tarbuk (*Dušo moja*, *Govoren'je Judino*, *Mexicana*), Krešimir Seletković (*Pet stadija žalovanja*), Petar Obradović (*Life*) i Vjekoslav Nježić (*Hänschen klein*). Sva djela Zbor HRT-a praizveo je u ciklusima *Sfumato* ili *Kanconijer* te ih trajno snimio.

Posebno poglavlje u novijoj povijesti Zbora HRT-a predstavlja višegodišnja suradnja s Bavarskim radijem (Bayerischer Rundfunk) i Orkestrom Minhenskog radija, ostvarena pod vodstvom maestra Ivana Repušića. Suradnja je počela koncertnom izvedbom opere *Ero s onoga svijeta* Jakova Gotovca u Prinzregententheateru u Münchenu 2019. godine, ovjekovječenom diskografskim izdanjem kuća cpo i BR-Klassik, a nastavljena projektima poput svečanoga hrvatsko-bavarskog koncerta u Herkulessaalu 2022. te koncertne izvedbe opere *Judita* Frane Paraća 2024., također snimljene i objavljene na albumu u izdanju BR-Klassika. Zbor HRT-a time je dao važan doprinos međunarodnoj promidžbi hrvatske glazbe, dok

je suradnja dviju javnih radiotelevizijskih kuća dodatno učvrstila njegov status istaknutog predstavnika hrvatskog zborskog djelovanja.

Osim spomenutih, recentna diskografija Zbora HRT-a uključuje albume posvećene predstavnicima rane glazbe s naših prostora, Vinku Jeliću (*Audivi vocem*) i Tomasu Cecchiniju (*Nebo i zemlja Tomasa Cecchinija*), opusima Vatroslava Lisinskog (*Zborovi i popijevke*) i Josipa Vrhovskog (*Vrtek ograjeni*), te suvremenom hrvatskom stvaralaštvu za zbor *a cappella* (*Osluškivanja*). Izdanja ostvarena uz Simfonijski orkestar HRT-a, Dječji zbor HRT-a i gostujuće soliste posvećena su velikim vokalno-instrumentalnim ostvarenjima hrvatskih autora, među kojima su Srećko Bradić (*Stabat Mater* i *Requiem*), Frano Parać (*Carmina Krležiana* i *Missa Maruliana*), Igor Kuljerić (*Kanconijer*), Boris Papandopulo (*Slavoslovije*), te ključne hrvatske opere *Ljubav i zloba* i *Porin* Vatroslava Lisinskog, *Nikola Šubić Zrinjski* Ivana pl. Zajca i *Oganj* Blagoja Berse. Mnoga od tih djela prvi su put zabilježena na nosačima zvuka te su zaslužila nagradu *Porin.* U pripremi je i izdanje operete *Mala Floramye* Ive Tijardovića.

Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije

ponosi se svojom gotovo sto godina dugom poviješću: nastao je iz orkestra osnovanog 1929. godine pri tadašnjem Radiju Zagreb, samo šest godina nakon osnutka prvog europskog radijskog orkestra. Od tada se razvio u jedno od ključnih izvođačkih tijela u Hrvatskoj. Jedinstvena programska orijentacija u čijem je središtu neprekidno izvođenje i poticanje nastanka djela hrvatskih autora, uz njegovanje standardnog, ali i manje poznatog repertoara te redovita prisutnost u programima Hrvatskoga radija i televizije određuju ga kao istaknutog čuvara i promotora nacionalne glazbene baštine. Pretplatnički ciklusi - samostalni *Majstorski ciklus* i ciklus *Kanconijer* u suradnji sa Zborom HRT-a, koprodukcije s vodećim hrvatskim kulturnim institucijama, gostovanja diljem Hrvatske i u inozemstvu, program rezidencijalnog skladatelja te reprezentativna diskografija čine njegovu suvremenu djelatnost.

U početku vezan isključivo za program, Simfonijski orkestar HRT-a (koji taj naziv nosi od 1991. godine), od 1942. godine nastupa i javno, pri čemu izravni prijenosi i studijska snimanja, u prvome redu hrvatske glazbe, ostaju sastavni dio njegova djelovanja. Koncerti se redovito izravno prenose, snimaju i emitiraju na Trećem programu Hrvatskog radija i televizije, a velik broj audio i videosnimki pohranjuje se u arhivu HRT-a i dostupan je putem multimedijske platforme HRTi.

Od sezone 2022./2023. šef dirigent je Pascal Rophé - deseti u nizu nakon Pavla Dešpalja, Krešimira Šipuša, Josefa Daniela, Oskara Danona, Milana

Horvata, Uroša Lajovica, Vladimira Kranjčevića, Nikše Bareze, Enrica Dinda. Maestro Rophé otvorio je orkestar ka novim izazovima i projektima, među kojima su radionice za mlade dirigente i skladatelje te ga vodio na istaknuta gostovanja (dvorana Bozar u Bruxellesu, Festival *Berlioz* u La Côte-Saint-André, otvorenje Dvorane *Franjo Krežma* u Osijeku).

Nastupi Simfonijskog orkestra HRT-a neizostavan su dio svečanosti otvaranja Glazbenih večeri u sv. Donatu i zatvaranja Dubrovačkih ljetnih igara, kao i programa Muzičkog biennala Zagreb, Samoborske glazbene jeseni ili Zagreb Classica. Već tradicionalna gostovanja u Villachu i Rosenheimu, kao i drugi recentni nastupi u inozemstvu, redovito nailaze na izvrstan prijem publike i ponovne pozive organizatora.

Simfonijski orkestar HRT-a surađivao je s najistaknutijim dirigentima i solistima 20. i 21. stoljeća. Samo u posljednjih nekoliko sezona, kao dirigenti gostovali su Ivan Repušić, Tomislav Fačini, Pavle Zajcev, Aleksandar Marković, André de Ridder, Stanislav Kochanovsky, György Györiványi Ráth, Daniele Rustioni, Valentin Egel, Ana María Patiño-Osorio, Maxim Emelyanchev, Barbara Dragan, Bas Wiegers,…, a među solistima bili su Radovan Vlatković, Martina Filjak, Roman Simović, Aljoša Jurinić, Monika Leskovar, Petrit Çeku, Sergei Krylov, Luka Ljubas, Maxim Rysanov, Håkan Hardenberger, Gábor Boldoczki, Viktoria Mullova, Enrico Dindo, Makoto Ozone, Edgar Moreau, Nelson Goerner, Evelin Novak, Diana Haller, Krešimir Stražanac, Carolin Widmann, Vadym Kholodenko, Matthias Höfs, i dr.

Foto: Jasenko Rasol

Diskografski opus Simfonijskog orkestra HRT-a, višestruko ovjenčan nagradama *Porin*, čine kapitalna djela hrvatske glazbene baštine. U posljednjih desetak godina, u suradnji sa Zborom HRT-a, istaknutim solistima i dirigentima, orkestar je snimio najvažnije hrvatske opere, neke prvi put ili pak prvi put u integralnim verzijama: prvu hrvatsku operu *Ljubav i zloba* Vatroslava Lisinskog (dirigent Mladen Tarbuk), te opere *Porin* (također Lisinski; dirigent Pavle Dešpalj), *Nikola Šubić Zrinjski* Ivana pl. Zajca (dirigent Ivo Lipanović) i *Oganj* Blagoja Berse (dirigent Aleksandar Marković). U pripremi je i izdanje operete *Mala Floramye* Ive Tijardovića (dirigent Ivan Hut). Uz to, novija diskografija sadrži i rekonstrukciju „povijesnog koncerta 1916." posvećenu mladim hrvatskim skladateljima s početka 20. stoljeća (Dora Pejačević, Krešimir Baranović, Antun Dobronić, Svetislav Stančić, Franjo Dugan, Božidar Širola), najvažnija orkestralna ostvarenja Dore Pejačević i Blagoja Berse (*Odrazi moderne*; dirigent Ivan Repušić), velika vokalno-instrumentalna ostvarenja hrvatskih skladatelja 20. i 21. stoljeća (*Requiem* Srećka Bradića te *Carmina Krležiana* i *Missa Maruliana* Frane Paraća pod ravnanjem Tončija Bilića; kantate *Kanconijer* Igora Kuljerića i *Slavoslovije* Borisa Papandopula pod ravnanjem Tomislava Fačinija). Izdanja su objavljena u vlastitoj nakladi, odnosno u zajedničkoj ediciji *Ligatura* HRT-a i HDS-a pokrenutoj 2023. Sva snimljena djela predstavljena su i koncertno u spomenutim pretplatničkim ciklusima.

U sklopu programa rezidencijalnih skladatelja, Simfonijski orkestar HRT-a potaknuo je, praizveo i snimio niz novih djela istaknutih hrvatskih suvremenih autora (Olja Jelaska, Frano Parać, Srećko Bradić, Mladen Tarbuk, Silvio Foretić, Mirela Ivičević, Berislav Šipuš, Krešimir Seletković, Vjekoslav Nježić, Ivan Josip Skender). Izbor djela zabilježen je na albumu *Distopija*.

Simfonijski orkestar HRT-a dobitnik je nagrade *Judita Slobodne Dalmacije* za nastup na 59. Splitskom ljetu 2013., uz maestra Aleksandra Markovića i pijanisticu Martinu Filjak. Godine 2024. primio je nagradu *Nova ploča* koju dodjeljuje Hrvatska diskografska udruga za doprinos razvoju i promociji hrvatske glazbene industrije. Na 75. Dubrovačkim ljetnim igrama 2024. dodijeljen mu je *Grand Prix Orlando* kao priznanje za osobit doprinos ostvarenju cjelokupnog programa.

Čembalist, orguljaš, pijanist, pjevač, skladatelj te zborski i orkestralni dirigent **Hervé Niquet** jedan je od najinventivnijih glazbenika posljednjih desetljeća i vodeći stručnjak za francuski repertoar, od baroknog razdoblja do Debussyja.

Godine 1987. osnovao je ansambl Le Concert Spirituel s ciljem oživljavanja velikih francuskih moteta. Tijekom gotovo četiri desetljeća ansambl se profilirao kao nezaobilazno ime u interpretaciji barokne glazbe, oživljavajući kako poznata tako i nepravedno zanemarena djela francuskih, engleskih i talijanskih skladatelja toga razdoblja.

Polazeći od ideje kontinuiteta francuske glazbene tradicije kroz stoljeća, Hervé Niquet istražuje i repertoar 19. i prve polovice 20. stoljeća te redovito dirigira vodećim svjetskim orkestrima. Među njima su Simfonijski orkestar Montréala, Orkestar Kanazawa, Sinfonia Varsovia, Münchner Rundfunkorchester, Kraljevska filharmonija iz Liègea, Orchestre national du Capitole de Toulouse i Pariški komorni orkestar.

Njegova pionirska nastojanja u otkrivanju zaboravljenih djela pridonijela su osnivanju centra *Palazzetto Bru Zane – Centre de musique romantique française* u Veneciji 2009. godine, s kojim i danas ostvaruje brojne projekte. U opernom repertoaru surađuje s redateljima raznolikih estetika, kao što su Romeo Castellucci, Christoph Marthaler, Mariame Clément, Georges Lavaudant, Gilles i Corinne Benizio (poznati kao Shirley et Dino), te Vincent Tavernier.

Foto: Henri Buffetaut

Od 2011. do 2019. bio je glazbeni ravnatelj Zbora Flamanskog radija i prvi gostujući dirigent Briselske filharmonije. U tom je razdoblju imao važnu ulogu u diskografskom projektu snimanja kantata nastalih za natjecanje *Prix de Rome*, realiziranom pod okriljem centra *Palazzetto Bru Zane*, kao i u snimanju dotad neobjavljenih opera. Umjetnički je ravnao i festivalima *Saint-Riquier* i *Saintes*.

U Hrvatskoj je gostovao u više navrata u HNK-u u Zagrebu, te surađivao s Hrvatskim baroknim ansamblom i Muzičkom akademijom u Zagrebu. Ovo je njegova prva suradnja sa Zborom i Simfonijskim orkestrom HRT-a.

Posebnu pažnju posvećuje obrazovanju mladih glazbenika, pa surađuje s institucijama kao što su Académie d'Ambronay, Jeune Orchestre de l'Abbaye aux Dames te odjeli za ranu glazbu pariških konzervatorija CNSMD i CRR. Svoje znanje prenosi i na brojnim majstorskim tečajevima i predavanjima. Smatra ključnim mladim glazbenicima prenijeti rezultate vlastitih istraživanja, spoznaje o interpretaciji i povijesno utemeljenoj izvođačkoj praksi, najnovija muzikološka otkrića, ali i razumijevanje stvarnih zahtjeva i izazova glazbeničke profesije.

Za raznolikost i kvalitetu svoje diskografije nagrađen je priznanjem njemačkih glazbenih kritičara (*Preis der deutschen Schallplattenkritik*), a 2025. godine i nagradom festivala *Musikfest Bremen*. Nositelj je odličja Zapovjednik Reda umjetnosti i književnosti koje dodjeljuje francusko Ministarstvo kulture, te Vitez Nacionalnog reda za zasluge Francuske Republike.

U svojoj autobiografiji *Ma vie heureuse* (*Moj sretan život*), **Darius Milhaud** (1892. – 1974.) prepričava: „Moje je zdravlje u Francuskoj 1949. i 1950. bilo bolje, ali još uvijek vrlo krhko. Nakon dugog premišljanja pristao sam otići u Menton, gdje je Radio organizirao priredbu u čast *Berbe limuna*. Vatrogasci grada Mentona morali su me nositi do kazališta kako bih prisustvovao izvedbi djela ***Barba Garibo***. Tekst Armanda Lunela bio je isprekidan narodnim pjesmama i plesovima nadahnutima folklorom Mentona, koje sam ja harmonizirao. Scenografiju je izradio André Marchand."

Najčešće povezivan s avangardom dvadesetih godina prošloga stoljeća, kada je kratko bio član glasovite *Groupe des Six,* sa statusom jednog od vodećih francuskih skladatelja*,* Darius Milhaud svojim je stvaralaštvom nadilazio sva žanrovska ograničenja. Nadahnuće je crpio iz raznih i brojnih izvora, među prvima koristio udaraljke, politonalitetnost, elemente džeza i aleatoriku, te postigao stilsko jedinstvo svoje glazbe, određeno liričnošću i kompleksnim harmonijama. Duboko obilježen zvukovima Provanse gdje je odrastao, svojim židovskim nasljeđem, te muziciranjem u obitelji još od djetinjstva, prošao je put od studija na pariškom Konzervatoriju i otkrivanja glazbe i umjetnosti svojih prethodnika i suvremenika, preko boravka u Brazilu, brojnih putovanja i usvajanja folklornih tradicija, do prihvaćanja modernih tekovina. S početkom Drugog svjetskog rata emigrirao je u SAD da bi nakon povratka u Francusku 1947. formirao svoj finalni stil, karakterističan po važnosti kontrapunkta, lakšim teksturama, podatnijim ritmovima i osobito oštrom harmonijskom jeziku.

Reumatski artritis ga je od 1948. prikovao za invalidska kolica, no to ga nije spriječilo da i dalje putuje: „Putovanja su među najpotrebnijim stvarima za moju imaginaciju... Volim i trebam putovati... na bilo koje odredište.“ Ne začuđuje stoga da se odvažio na put u Menton, na krajnjem jugoistoku voljene Provanse, uz Azurnu obalu. Bajkoviti gradić nedaleko talijanske granice, toplih, žutih, narančastih i crvenih fasada, bujnih vrtova punih agruma, nad kojim bdije zvonik crkve sv. Mihovila, savršeno je odražavao Milhauda kao „iznad svega mediteranskog skladatelja“ (njegova majka potjecala je iz talijanske sefardske obitelji, a otac iz jedne od najstarijih židovskih obitelji iz Aix-en-Provencea). Zacijelo nije bilo skladatelja koji bi bolje odgovorio na narudžbu Francuskog radija za čuveni mentonski Festival limuna - *Fête du citron* - koji svake godine tijekom veljače i ožujka spektakularno slavi simbol Mentona – limun. Uz tematske parade, grad postaje pozornica na otvorenom puna maštovitih skulptura i instalacija nadahnutih citrusima.

Za tu prigodu, Milhaud se (ponovno) udružio s prijateljem iz djetinjstva i autorom libreta za nekoliko njegovih opera, Armandom Lunelom (1892. – 1977.), poznatim i kao posljednji govornik judeoprovansalskoga jezika. Lunel je sakupio stihove tamošnjih narodnih pjesma – uspavanki, brojalica, pastorala - i s mentonskog ih preradio na književni francuski, a Milhaud ih je uglazbio u živopisni, „divertissement na mentonske narodne teme“. Kroz deset stavaka za mješoviti zbor i simfonijski orkestar, stvorio je blistavu odu Mentonu – pravi glazbeni dragulj posvećen slavlju i životnoj radosti.

Nakon praizvedbe 19. veljače 1950. u Mentonu, u kojoj su sudjelovali

Orkestar Francuskog radija i zbor La Chanson Mentonnaise pod ravnanjem Eugènea Bigota, djelo je palo u zaborav. Oživio ga je upravo Hervé Niquet kojemu ga je otkrila skladateljeva udovica Madeleine Milhaud (1902. – 2008.). Kao pravo otkriće, osim večeras u Hrvatskoj, izvodit će ga i sljedeće godine s Le Concert Spirituel u Francuskoj.

U sklopu istraživanja glazbe nastale u sjeni Francuske revolucije, Hervé Niquet je 2016. godine, s ansamblom Le Concert Spirituel, u Kraljevskoj kapeli Versaillesa, snimio dva uglazbljenja mise za mrtve: poznatiji ***Requiem u c-molu*** **Luigija Cherubinija** i do tada zaboravljenu *Misu za mrtve u d-molu* Charles-Henrija Plantadea. Oba djela nastala su u spomen na posljednje francuske monarhe prije proglašenja Francuske Republike: Cherubinijevo u spomen na Louisa XVI., pogubljenog giljotinom 21. siječnja 1793., a Plantadeovo u spomen na Marie-Antoinette, pogubljenu deset mjeseci nakon supruga, 16. listopada.

„Vjerovali ili ne, ali ove dvije mise za mrtve, posvećene dvama vladarima koje je Francuska revolucija pretvorila u mučenike, savršeno se nadopunjuju. Smatram da je glavni razlog tome što su oba skladatelja zboru dodijelila ulogu solista. Društveno-povijesne okolnosti nalagale su da se koristi isključivo zbor, koji je stoga u objema skladbama postao istinski solist. Kakvo zadovoljstvo za nas!

Talijan Cherubini u svojem zborskom pisanju uspijeva voditi računa o pjevačkim glasovima čak i kada ih dovodi do krajnjih granica, i to unutar

glazbenog okvira zapanjujuće harmonijske i melodijske inventivnosti.

Iako sam uvjereni republikanac, iskustvo povezivanja Louisa XVI. i Marie-Antoinette kroz ove posmrtne glazbene počasti, kao i ganutost koju sam pritom osjetio, naveli su me na pomisao da povijest, koliko god katkad bila strašna, ipak nije ništa drugo doli djelo ljudskih ruku.“

Zapisao je to Hervé Niquet u popratnoj knjižici albuma objavljenog za *Alpha Classics* u listopadu 2016.

I Louis XVI. i Marie-Antoinette nakon pogubljenja bili su pokopani na groblju Madeleine, jednom od četiriju pariških masovnih groblja za žrtve giljotine. Restauracijom Burbonaca nakon Napoleonova sloma, i dolaskom na prijestolje Louisa XVIII., brata pogubljenog kralja, njihovi ostaci su ekshumirani te im je 21. siječnja 1815., u bazilici Saint-Denis, stoljetnoj nekropoli francuskih vladara uništenoj tijekom Revolucije, no ponovno posvećenoj za Napoleona, priređen pogreb sa svim počastima. Od tada su se nastavile održavati godišnje komemoracije, pa je za 1817. godinu, narudžbu za rekvijem u spomen na kralja dobio Luigi Cherubini (1760. – 1842.), talijanski skladatelj od 1787. godine nastanjen u Parizu gdje je izgradio karijeru uglednog i diljem Europe traženog autora opera i sakralne glazbe.

Tijekom vladavine Napoleona, karijera Luigija Cherubinija je stagnirala. Povratkom Burbonaca na francusko prijestolje 1814., imenovan je Vitezom Legije časti, a od 1816. i upraviteljem kraljevske glazbe pri čemu je bio zadužen za skladanje novih djela i nadziranje moćnih snaga Kraljevske

kapele - sastojala se od 12 solo pjevača i zbora od čak četrdesetak članova, dok je orkestar bio gotovo simfonijskih razmjera.

Requiem u c-molu Cherubini je skladao za četveroglasni zbor uz bogatu orkestraciju iz koje je izostavio flaute kako bi potamnio zvučnu paletu, dok je tam-tam dodao za posebno dramatični početak *Dies irae*. U sedam stavaka veličanstveno je odao počast ne samo posljednjem francuskom kralju prije uspostave Republike, već i raskošnoj, teatralnoj francuskoj tradiciji sakralne glazbe. „Samostalnost dionica fagota, važnost viola i monumentalnost zborskog sloga - sve to pridonosi tome da je ovo jedan od najuspjelijih primjera stila Restauracije, u potpunosti ravnopravan s austrijsko-njemačkom sakralnom glazbom istoga razdoblja“, zapisuje francuski muzikolog Alexandre Dratwicki uz spomenuto diskografsko izdanje.

Izvedba je bila dio dvodnevne ceremonije, koja je, uz *pompe religieuse*, osim Louisa XVI., komemorirala sve pripadnike francuskih vladarskih dinastija Valois i Bourbon, čiji su posmrtni ostaci tom prigodom vraćeni u baziliku Saint-Denis. Dan nakon što su položeni u grobnice, 21. siječnja 1817., održana je misa zadušnica tijekom koje je Kraljevska kapela izvela *Requiem*. Suvremeni tisak izvjestio je o golemom mnoštvu okupljenih: „Posvuda u crkvi - u glavnoj lađi, bočnim lađama, svetištu, transeptima i na galerijama - vladali su tišina, pobožnost i ganutost koje je teško opisati.“ (*La Quotidienne*, 23. siječnja 1817.)

Tisak je izvjestio i o ganutom skladatelju nakon izvedbe njegova *Requiema*. Brahms ga je smatrao „predivnim“, Schumann „bez premca”, a Beethoven, koji je Cherubinija nazvao „najvećim živućim skladateljem”,

izjavio je da bi mu upravo ovo djelo bilo jedini uzor kada bi i sam skladao rekvijem; izvedeno je i na misi zadušnici za Beethovena 1827. u Beču.

Osobito nadahnut dojam, hvaleći skladateljevo „obilje ideja, punoću forme i postojanu uzvišenost stila“, ostavio je Hector Belioz 1842., neposredno nakon Cherubinijeve smrti:

„Nitko prije ni poslije Cherubinija nije posjedovao takvo umijeće *chiaroscura*, igre svjetla i sjene te postupnog zatamnjivanja zvuka. Primijenjena na određene, izrazito melodijske dijelove njegovih misa, ta mu umijeća omogućuju skladanje pravih čuda sakralnog izraza i otkrivanje suptilnih nijansi u orkestraciji.“

Darius Milhaud: *Barba Garibo*
Stihovi: **Armand Lunel**
Prijevod s francuskog: **Nives Curić**

Uspavanka
Nina-nana, moja princezo mala.
Nina-nana,
Maziti se oduvijek je znala.
Tata u svom čamčiću
Prošao je promatračnicu.
Sada ulazi u luku
I misli na tvoju majku.
Ako nećeš zaspati,
Ako sanak ne može doći,
Brzo ćemo otići,
Brzo jednu drugu curicu uzeti.
Nina-nana, moja princezo mala.

Barba Garibo
Barba Garibo rodom iz Gorbija,
Sto godina ima,
Barba Garibo legenda rimovanja
Kralj među uzgajivačima limuna.
Barba Garibo naš div dobri.
Koliko ste krasni
Uvijek i snažni.
Barba Garibo.

Sveti Ivane, Sveti Ivane!

Sveti Ivane, Sveti Ivane,
Blaženi Sveti Ivane,
Ove smo kao i svake godine
Zapalili krijesove, Sveti Ivane,
Oko njih smo plesali, skakali i pjevali mi.
Sveti Ivane, blaženi Sveti Ivane,
A sutradan smo smjerno,
U pepelu tražili pobožno,
Sveti Ivane, Sveti Ivane blaženi,
Kosu koju si ispustio
S neba dok si se češljao.

Okupi nas, zvoniče

Okupi nas, zvoniče !
Kad bijah na starom putu
Zvono snažno odjeknu
Netko mu odgovori
Ispod svibanjskog drveta što visi.

Okupi nas, zvoniče !
Mlade koji žele plesati.
Za pjesmu od kola koju treba pjevati.

Na balkonu bijaše,
U krletki ptičica.
Jadnica, dosadno joj bi,
Pa zapjeva od radosti.

Okupi nas, zvoniče!
Ptičice pod svibanjskim drvom.
Za pjesme od kola koje pjevate.
Pod cvijetom stabla limuna,
Usidjelica molila.
Čuvši snažno zvono to
Odmah se njen pljesak zaorio.

Okupi nas, zvoniče!
Bubamare i balegare.
Za pjesme od kola koje pjevate.

Dok su plele čarape,
Četiri starice tamo su sjedile.
A čuvši da pjevamo svi,
U kolo su htjele ući.
Okupi nas, zvoniče!
Dobre starce uvijek vesele.
Okupi nas, zvoniče!
Za pjesme od kola koje pjevate.
Okupi nas, zvoniče!

S košaricom u ruci

S košaricom u ruci,
Kamo ćete, djevojčice
Vitka stasa i koraka laka,
S košaricom u ruci.

S košaricom u ruci,

Sve krenule na cvjetni trg
Da prodaju karanfile i mimoze.
S košaricom u ruci.

Lijepi momci domaći
Koji svoju ljubav imate, a za cvjetni prsluk
Kod brineta kupujte.
Kupujte, ljubazni budite
Imamo samo za cvijeće vrećice
Nemamo miraza, a i to je puno
Od novčića što nam ga date rado.

Karanfili i mimoze
Za vas su, djevojke drage.
Vama ih zato ostavljamo,
Cvijeće iz svih vaših lijepih buketa!
S košaricom u ruci,
A pod drugom zgodan momak,
Srce hrabro, korak lak,
S košaricom u ruci.

Mladi ljudi domaći
Što o braku sanjaju pod drvom svibanjskim
rascvjetanim.
Ah, lijepih li večeri!
A ako odgovorite s „Da“
Bit će nevjestâ.
Nemamo miraza, a i to je puno
Od novčića što nam ga date rado.

Rascvali ružmarin

Kome ćemo dati cvijet ružmarina?
Dajmo ga Katarini uvijek u bjelini,
Vražici koja se želi svom zgodnom ljubavniku dopasti!
Ona na misu ide kao princeza,
Kleknite, ljepotice, okrenite se!
Kome ćemo buket jasmina dati?
Dajmo ga Marijeti kojoj ružnoća prijeti,
Zanemaruje svoje uvojke, a kosu svoju ne počešlja niti!
Dajmo! Dajmo! Vjenčajmo!
Udvarate joj se? Ona okreće glavu.
Ah! Zna se da ženskarima ona uvijek kaže
Ne!
Kome ćemo dati narančin cvijet?
Dajmo ga Luizici, jednoj pametnici.
Ako ništa ne odgovori, tad samo na svoje dobro misli.
Veleposjednik dođe k njenom ocu.
Ah, znate da će se uskoro vjenčati?
Dajemo li cvijet i tom mladiću?
Dajmo njemu magareći papar, neka nosi ga u svoju kolibu.
Ako ne jede slano, klipan će barem jesti papreno.
Ako radi gluposti, to je zato da se tomu možemo nasmijati;
A u šali, vrijeme teče mladosti.

Pastir

Tamo gore!
Ja dolazim s planinskih pašnjaka,
Ja sam pastirčić.
Lagana mi naprtnjača na leđima;

U mojoj čuturici, samo vode ima
Ali, za spas stada cijelog,
Imam od svih janjaca najljepšeg,
Koji je, pred svećenikom na oltaru,
Na Božić primio vode svete.
Moje lijepo janješce!
Na vrat samo praporac sam stavio ti.
Za tri mjeseca, drago moje janješce,
Zvono ću na tvoj vrat objesiti.
A jednoga dana, drago moje janješce,
Veliko ću ti zvono oko vrata staviti.
Janješce, kada narasteš
I kralj stada postaneš,
Na pašnjacima tamo gore!

Gian Braghetta
Povuci, brodi, brodi, povuci…
Ribar ponad vode slane
Povuci, brodi, brodi, povuci,,,
Odrpani ribaru,
Povuci, brodi, brodi, povuci…
Ribar ponad vode slane,
Gian Braghetta se oženi.
Četiri kćeri kupi.
Jedna kroji, druga veze,
Treća slamnate šešire izrađuje,
Četvrta aranžira cvjetne bukete
Za poklon dobrom gospodaru.
Gospodaru dobri, posudi mi svoje koplje

Da pobijem sve demone!
Pet stotina pedeset,
Svi pjevaju opet.
Kukuriče pijetao, kokoš kokodače.
Ah, pokraj gđe Tomazine
Koja izađe iz kuhinje.
Uh, proleti pčela,
U uho je ubola !
Bumbar prođe,
U punđu je ubode.

Jen, dva, tri (finale)
Jen, dva tri…
Sveti Ivane i Mihovile sveti
S neba su im mahnuli.
Jen, dva, tri
Sveti Ivane i Mihovile sveti
S neba su ih samo jednom pozvali
Jen, dva tri…
Sretan put nekadašnjem sretnom paru
Treba u to vjerovati i vidjet ćete tu
Da barba Garibo stiže na nebo
S tetom Tomazinom pod ruku.

Naklon publici i izlazak
Tra la la la la la la…
Barba Garibo!

Luigi Cherubini: ***Requiem u c-molu***
Tekst: Časoslov Rimskog obreda

Introitus et Kyrie
Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna svjetlila njima.
Tebi, Bože, dolikuje pjesma na Sionu,
i tebi se ispunja zavjet u Jeruzalemu.
Usliši moju molitvu:
tebi dolazi svako tijelo.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna svjetlila njima.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Graduale
Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna svjetlila njima.
U vječnome će spomenu biti pravednik,
žalosne se vijesti neće bojati.

Sequentia (Dies irae)
U dan onaj, u dan gnjeva
ognjem svijet će sav da sijeva:
sa Sibilom David pjeva.

Kolik strah će na sve pasti
kada Sudac s višnjom vlasti
dođe pretrest ljudske strasti!

S trublje čudan zvuk romori,
u sva groblja budeć roni
i pred prijestol mrtve goni.

Smrt i narav zadivljene
motre ljude oživljene
na sud Božji sakupljene.

Otvara se knjiga jada,
knjiga grešna ljudskog rada
što će vagnut biti sada.

Kada Sudac sudit stane,
sve će tajne biti znane,
sve grehote pokarane.

Što ću jadan tada zborit
komu ću se zagovorit,
gdje i dobre strah će morit?

Kralju strašne veličine,
dajuć spas ko' dar s visine,
spasi mene, pun miline!

Sjeti se, o Spase mio,
da si za me putnik bio,
ne daj mi u paklu dio.

Ištući me trudan hoda,
spasenje mi križem poda,
zar da bude to bez ploda?

Višnji suče, pravdo stroga,
sagrješenja prosti mnoga,
prije dana osvetnoga.

Uzdišem ko' krivac hudi:
grijeh mi stidom lice rudi,
drščuć prosim, ne osudi!

Mariju si opravdao,
raj zločincu obećao,
pa i meni nadu dao.

Molitva mi nema moći,
al Ti blag si, ne daj poći
u plam vječni mojoj zloći.

K ovcama svojim kreni,
među jarad ne daj meni,
s desne strane mene djeni.

Kad potreseš grešnim svijetom

Plamenu ga predaš kletom,
Zovni mene s vojskom svetom.

Molim u svoj sniženosti,
srca puna skrušenosti:
daj mi umrijet u milosti.

Avaj dana suza, straha,
kada grešni stvor iz praha
pođe k sudu posljednjemu.

Spase blagi, ti nas vodi,
u dvor svetih nebesnika,
u zbor sretnih blaženika.
Amen.

Offertorium

Gospodine Isuse Kriste, Kralju slave!
Izbavi duše svih vjernih mrtvih
od kazna paklenih i iz dubokoga bezdana.
Izbavi ih iz usta lavljih, da ih ne proždre ponor,
da ne padnu u tminu:
da ih sveti stjegonoša Mihael,
privede u svetu svjetlost,
kako nekoć obeća Abrahamu,
i sjemenu njegovu.

Žrtve i molitve hvale
tebi, Gospodine, prinosimo:

primi ih za duše onih
kojih se danas spominjemo.
Daj, Gospodine, da od smrti prijeđu u život.

Sanctus, Benedictus
Svet, svet, svet,
Gospodin Bog Sabaot.
Puna su nebesa i zemlja slave tvoje.
Hosana u visini!

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje.
Hosana u visini!

Pie Jesu
Pravedni Isuse, Gospodine, daruj im pokoj.
Pravedni Isuse, Gospodine, daruj im pokoj vječni.

Agnus Dei
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, daruj im pokoj.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, daruj im pokoj vječni.

Svjetlost vječna svjetlila im, Gospodine,
sa Svetima tvojima u vijeke, jer si milostiv.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna svjetlila njima.

Zbor HRT-a

Soprani
Ivana Barun, Monika Cerovčec, Amela Jančić Priganica, Mayumi Kamei, Natalija Kralj, Filipa Lovrić Caparin, Sunčica Novačić

Alti
Barbara Anočić, Martina Borse, Jasmina Črnčič, Tereza Gabrić, Dragana Ištvančić, Martina Kapitan Bregović, Loredana Medan, Nikolina Virgej Pintar

Tenori
Andro Bojanić, Josip Čajko, Juraj Gorupec, Marin Kopilović, Teo Nikolac, Želimir Panić

Basi
Boris Beus, Dinko Domjanović, Vjekoslav Hudeček, Martin Feller, Tomislav Meštrić, David Šeb

Simfonijski orkestar HRT-a

Violine I.
Mirjam Pustički Kunjko, koncertna majstorica; **Marko Glogović,** zamjenik koncertne majstorice;
Maja Duhović, Ema Kalšan, Ivana Šambar, Tanja Tortić, David Vidović, Tomislav Vitković, Matej Žerovnik, Ivana Žvan Škrtić

Violine II.
Ivana Penić Defar, vođa dionice; **Ivana Čuljak,** zamjenica vođe dionice;
Ladislav Ilčić, Matija Jančec, Vesna Katić, Sanja Kociper, Ines Kušec, Selma Muftić Pustički, Fani Perišić, Kruno Vidović

Viole
Marija Andrejaš, vođa dionice; **Jelena Jordan,** zamjenica vođe dionice;
Alen Biščević, Francesco Bozzo, Ester Klepač, Edda Stix Zečević, Domagoj Ugrin, Tajana Valentić

Violončela
Lana-Lucija Horvatić, vođa dionice; **Iva Ilakovac, Sara Novoselić,** zamjenice vođe dionice;
Melanija Galeta Belić, Ana Gjud, Petra Golčić, Lea Sušanj Lujo, Marijana Vukovojac-Dugan

Kontrabasi
Helena Babić, vođa dionice; **Vedran Kuštrak,** zamjenik vođe dionice;
Mislav Adamek, Ivan Domović, Nikica Karačić, Saša Božić Špoljar

Flaute
Ivana Vukojević I., **Darija Zokić** II.

Oboe
Marta Meštrović I., **Jelisaveta Barbulović** II.

Klarineti
Marcelo Zelenčić I., **Matej Pavić** II.

Fagoti
Volodymyr Antoshyn I., **Anita Magdalenić** II.

Rogovi
Miro Markuš I., **Ivica Novak** II.

Trube
Vedran Kocelj I., **Ivan Medi** II., **Petar Obradović** III.

Tromboni
Vanja Lisjak I., **Ivan Gužvinac** II., **Miro Taradi** bas trombon

Timpani
Marko Mihajlović

Udaraljke
Krunoslav Benko

MAJSTORSKI CIKLUS 02

Četvrtak, **12. studenoga 2026.** u **19.30**
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Nemir i zanos ljubavi

Zbor i Simfonijski orkestar HRT-a
Mateo Narančić, dirigent
Kajana Pačko, violončelo

Carl Maria von Weber: *Strijelac vilenjak,* uvertira operi
Joseph Haydn: *Koncert za violončelo i orkestar br. 1 u C-duru, Hob. VIIb:1*
Robert Schumann: *4. simfonija u d-molu,* op. 120

SFUMATO 02

Utorak, **17. studenoga 2026.** u **20** sati
Lauba

Requiem za grad

od agonije do nade kroz djela katalonskih i španjolskih skladatelja

Zbor HRT-a
Marcel Ortega i Martí, dirigent
Mihovil Buturić, orgulje

Pablo Casals: *O vos omnes*
Joan Baptista Lambert: *Agonia*
Carles Prat: *Es la guerra, madre, la guerra*
Pol Requesens: *Thrênos*
Anselm Ferrer: *Ave Maria*
Josep Vila: *Lauda Jerusalem*
Anna Campmany: *Peace*

PRODUCENTICE ZBORA HRT-a: **Ivana Sabolović, Adela Balić**
PRODUCENTI SIMFONIJSKOG ORKESTRA HRT-A: **Jerko Stjepanović, Anamaria Ledinek**
POSLOVOĐE: **Vedran Spevec, Denis Jagarinec, Valter Gross**
NOTOTEKARI: **Ksenija Pećanić, Vedran Jurković**

NAKLADNIK: **Hrvatska radiotelevizija**
ZA NAKLADNIKA: **Dražen Miočić,** glavni ravnatelj HRT-a
PR. RUKOVODITELJICA RJ GLAZBA HRT-a: **Ivana Kocelj**
AUTORICA TEKSTA I UREDNICA IZDANJA: **Ana Vidić**
LIKOVNO RJEŠENJE I OBLIKOVANJE: **Igor Lepčin**
NASLOVNICA: **Hervé Niquet** (foto: **Henri Buffetaut**)

Glazba HRT-a
Prisavlje 3
10 000 Zagreb
01 634 3549

glazba.hrt.hr
glazba.hrt@hrt.hr